

[Ninn-Hansen.]

skabet i en af de største københavnske sygekasser kun stemte ca. 2½ pct. af de stemmeberettigede; i 42 sygekasser i et sjællandsk amt lå fremmødet ved den sidste ordinære generalforsamling i det overvejende antal kasser under 5 pct. af de stemmeberettigede medlemmer, og i over halvdelen af tilfældene var procenten lavere end 3. Kun i 3 kasser nåede fremmødet op på omkring 15 pct.“

Jeg tror da ikke, at dette anføres af direktør Henning Friis og andre, fordi man vil kritisere sygekasserne eller hævde, at det er sygekassernes egen skyld, at det går på den måde, men man har altså konstateret tilstandene, som de var i 1948; og der er vel ingen grund til at tro, at denne folkelige baggrund er blevet bedre nu 10-11 år efter.

Vi har fra vor side i kommissionen gjort et forsøg på at få sygekasserne til at gennemføre reformer, som kunne bidrage til at opbygge mere baggrund for det arbejde, der er gjort, men har, som det fremgår af kommissionsbetænkningen, ikke mødt nogen forståelse for dette forslag.

Jeg regner det som en forbedring, når nu kommunerne skal repræsenteres i sygekassernes bestyrelse; jeg regner det også for en forbedring med den forenkling, der sker, hvorefter der bliver én sygekasse i hver kommune. Men hermed være jo ikke sagt, at det er rimeligt — det tyder citatet fra Social Sikring jo i hvert fald ikke på — at lade sygekasserne være alene om at administrere den kommende ordning. Man må også i den forbindelse se på, hvor store administrationsudgifterne er. I en skrivelse, der er udsendt af fortsættelseskassen „Sjælland“, som mange sikkert kender, omtales dette problem. Jeg anmoder om tilladelse til at måtte fremkomme med et ganske kort citat heraf. Der står i skrivelsen af december 1959 følgende om det nye forslag, der her er til behandling:

„Administrationsudgifterne vil sikkert stige betydeligt. I 1958 var de for „Sjælland“s vedkommende 6 kr. 73 øre pr. medlem. For de statsanerkendte sygekasser på Sjælland var de gennemsnitlig 13 kr. 15 øre pr. medlem. I en tid, hvor man taler om rationalisering og billig-

gørelse af administration, vil nedlæggelse af fortsættelsessygekasserne altså være et skridt i modsat retning.“

Det er forholdene, som de er i provinsen, hvor administrationsudgifterne for sygekasserne er mere end dobbelt så store som for fortsættelseskasserne. I København stiller det sig værre for sygekassernes vedkommende. Af de kontingenter, der er indbetalt af nydende medlemmer i København, er anvendt 21,1 pct. til administrationsudgifter. Det tyder ikke på, at det er det helt rigtige, når ministeren nu foretrækker sygekasserne som dem, der skal være ene om at administrere den kommende ordning. At sygekasserne er mere glade for lovforlaget, hvilket fremgik af det citat fra Sygekassetidende, som det ærede medlem hr. Mørk oplæste, er der vel ikke noget at sige til, for de vil efter ministerens forslag få det hele for sig selv. Og er det så den rigtige opbygning, man følger?

Er det rigtigt at følge sygekassernes princip, hvorefter lægerne i de fleste tilfælde udfører på grundlag af aftaler og overenskomster en gratis konsultation for medlemmerne? Er det bedre end fortsættelseskassernes refusionssystem? Den højtærede minister må jo mene det, men jeg er ikke overbevist om, at ministeren har ret. Jeg tror tværtimod, at der er mange, som er glade for fortsættelseskassernes virksomhed, og at der er noget sundt og rigtigt i, at de, der modtager lægehjælpen, betaler for det, at man på den måde viser, at den ydelse, der modtages, skal tilsvares af en modydelse. At dette kan kombineres med vore tanker om, at der skal ydes hjælp i trangstiltfælde, af sociale grunde, det er ganske klart.

Om fortsættelseskasserne vil jeg endvidere gerne sige dette:

Fortsættelseskasserne, som den højtærede minister altså vil afskaffe, som det blev nævnt, ved frivillig tvang, administrerer i dag billigt. De har aldrig modtaget stats-tilskud. De har opsamlet ved medlemmernes indbetalinger en reservefond på 25 mill. kr. Er det rimeligt, at man nu vil belønne deres virksomhed på den måde, at man siger, de skal holde op med at virke, og kan det være rigtigt i øvrigt, at ministeren ønsker gennemført denne ordning, som der også fra anden side advares imod, og som jeg i